

Brüssel, 30.9.2016
COM(2016) 647 final

2012/0236 (COD)

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

nõukogu seisukohta järgmise õigusakti vastuvõtmise kohta: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse 18. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1342/2008, millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

nõukogu seisukohta järgmise õigusakti vastuvõtmise kohta: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse 18. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1342/2008, millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava

1. TAUST

Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku edastamise kuupäev 12. september 2012.
(dokument COM(2012) 498 (final) – 2012/236 COD):

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamuse kuupäev: 12. detsember 2012.

Euroopa Parlamendi seisukoha kuupäev, esimene lugemine: 11. juuni 2013.

Muudetud ettepaneku edastamise kuupäev: 3. oktoober 2016.

Nõukogu seisukoha vastuvõtmise kuupäev: 29. september 2016.

2. KOMISJONI ETTEPANeku EESMÄRK

2008. aastal võeti vastu nõukogu määrus (EÜ) nr 1342/2008 („tursavarude taastamise kava“). Kava hõlmas Põhjamerd ja mõnd sellega külgnevat merd (Kattegat, Skagerrak, La Manche'i idaosa, Šotimaast läänes asuvad veed ja Iiri meri). Selle peamisteks elementideks olid lubatud kogupüügi (TAC) ja püügikoormuse kehtestamise eeskirjad, millega piiratakse aega, mille jooksul kalurid võivad merel olla. Püügikoormuse piiranguid ning püügi piirnorme lubatud kogupüügi näol peeti tollal vajalikeks õiguslikeks vahenditeks, et vähendada saagi vette tagasi laskmist. Kavaga nähti ette püügikoormuse järjestikune ja mõnikord äärmuslik vähendamine.

2012. aastal tegi komisjon ettepaneku muuta nõukogu määrust (EÜ) nr 1342/2008, et leevendada kava mõningaid puudusi, säilitades samas selle peamised elemendid. Ettepanek põhines ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikel 2 ja hõlmas ka sätet, mis lubaks nõukogul püügikoormuse pärast nelja järjestikust vähendamist säilitada.

Nõukogu asus ELi toimimise lepingu artikli 43 lõigete 2 ja 3 suhte osas erinevale seisukohale ning eemaldas komisjoni ettepanekust mõned sätet (artiklid 9 ja 12) ja võttis ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel vastu tursavarude taastamise kava muutmise määruse (nõukogu määrus (EL) nr 1243/2012), kaasamata sellesse Euroopa Parlamenti. Muutmise määrusesse võeti üle võimalus lubada püügikoormus pärast nelja järjestikust vähendamist säilitada.

Euroopa Parlament ja komisjon vaidlustasid kõnealuse nõukogu määruse kohtus väitega, et kehtiva tursavarude taastamise kava muudatus tulnuks vastu võtta seadusandliku tavamenetluse raames, kaasates täielikult Euroopa Parlamendi vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 2, mitte nõukogu ainuiniitsiatiivil vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3.

Oma 1. detsembri 2015. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-124/13: Euroopa Parlament vs. nõukogu ja C-125/13: komisjon vs. nõukogu tühistas kohus kõnealuse nõukogu määruse, jättes selle siiski jõusse üheks täiendavaks aastaks, et selle aja jooksul oleks võimalik vastu võtta uus määrus, mis tugineks korrektsele õiguslikule alusele (ELi toimimise lepingu artikli 43 lõige 2).

Asjaolu, et kohus lubas tühistatud nõukogu määruse mõju pikendada ühe täiendava aasta võrra, muutis vajalikuks pidada läbirääkimisi kõnealuse komisjoni ettepaneku alusel, sest üks aasta ei olnud piisavalt pikk aeg uue ettepaneku koostamiseks ja vastuvõtmiseks.

Alates komisjoni ettepaneku esitamisest 2012. aastal on asjaolud oluliselt muutunud. Ühise kalanduspoliitika uue alusmäärusega (määrus (EL) nr 1380/2013) kehtestati 2019. aastaks kohustus lossida kogu nende liikide saak, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme („lossimiskohustus“), mis kohustab kalureid lõpetama saagi vette tagasi laskmise ning arvestama kõigi saakide puhul oma kvoodiosa (selle kohustuse järkjärgulise jõustumise kuupäevad sõltuvad püügist ja püüki määratlevatest liikidest). Kui kohaldatakse lossimiskohustust, siis püügikoormuse reguleerimise kord, mille eesmärk on vähendada ka püütud kalade vette tagasi laskmist, on nüüd muutunud tarbetuks täiendavaks regulatsioonitasandiks. Sel põhjusel otsustas komisjon loobuda Läänemere majandamiskava käsitlevas ettepanekus (COM (2014) 614) püügikoormuse reguleerimise korrast.

Ka uus alusmäärus sisaldas sätet, millega kohustatakse nõukogu tuginema lubatud kogupüügi kehtestamisel maksimaalse jätkusuutliku saagikuse lähenemisviisile. Seetõttu minetavad lubatud kogupüüki kehtestavad eeskirjad tursavaru taastamise kavas asjakohasuse.

3. MÄRKUSED NÕUKOGU SEISUKOHA KOHTA

3.1. Üldised märkused nõukogu seisukoha kohta

Nõukogu seisukoht kajastab Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel 29. juunil 2016 saavutatud poliitilist kokkulepet. Komisjon toetab seda kokkulepet.

3.2. Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud esimesel lugemisel

Läbirääkimiste käigus muutis Euroopa Parlament oma seisukohta. Seetõttu peeti Euroopa Parlamendi 11. juuni 2013. aasta esimese lugemise seisukohta läbirääkimiste seisukohast vähem asjakohaseks.

3.3. Nõukogu esitatud sätted ja komisjoni seisukoht

Nõukogu on teksti oluliselt muutnud ning sellest alles jätnud väga vähesed sätted (välja arvatud mõisted, lõppsätted jne).

- Eesmärke käsitlev artikkel 5, milles osutatakse maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgile vastavalt alusmäärusele ja kokkulepitud Läänemere mitmeaastasele kavale.
- Miinimum- ja kaitsemeetmeid käsitlev artikkel 6, milles osutatakse vajadusele võtta vastavalt alusmäärusele arvesse „sobivaid biomassi miinimum- ja ennetuslikke tasemeid“, neid tasemeid samas täpsustamata.
- Puudulike andmete korral lubatud kogupüügi kehtestamist käsitlev artikkel 9, milles osutatakse alusmääruses sätestatud ettevaatusprintsibile, ilma et nähtaks ette mingeid üksikasjalikke eeskirju.

- Endine artikkel 14 jäeti väiksemate muudatustega alles. Nimetatud artiklis on sätestatud liikmesriikide kohustus tagada, et kõikides kavaga hõlmatud piirkonnas ei ületataks 2006. või 2007. aastal täheldatud püügivõimsust.
- Artikkel 25 (muutmata): kohustus lossida turska määratud sadamates.
- Artikkel 33 (muutmata): abi EKFi/EMKFi raames: EMKFist toetuse võimaldamine.

Kompromisstekst erineb märkimisväärselt komisjoni esialgsest, 2012. aasta ettepanekust, kuid see on kooskõlas uues alusmääruses sätestatud uute eeskirjadega ja komisjoni uue mitmeaastaste kavade lähenemisviisiga. Komisjon saab nõustuda kõigi muudatustega.

4. JÄRELDUS

Euroopa Parlamendi ja nõukogu õigustalitustel ja õiguskeele ekspertidel paluti teha tekstis kõik vajalikud muudatused. Selle tulemusel valminud dokument esindab seega poliitilist kokkulepet, mille kaasseadusandjad saavutasid 29. juulil 2016.